

Łódzki Lider
Akademia Wsparcia Małego Dziecka
I Ogólnopolskie Stowarzyszenie
Publicznych i Niepublicznych Żłobków
i Klubów Dziecięcych

Warto Wiedzieć

#8

Indywidualne podejście w dużej grupie - czy to możliwe?

wyjaśnia:
Patrycja Gwardecka
psycholog kliniczny

lodzkaakademiawsparcia.pl

Obserwacja jako fundament indywidualizacji

Indywidualne podejście zaczyna się od systematycznej obserwacji.

Opiekunka, która zna:

- sposób reagowania dziecka na zmianę,
- jego tempo pracy,
- poziom samodzielności,
- preferencje sensoryczne,
- styl komunikacji,

może dostosować wsparcie bez konieczności ciągłego „indywidualnego zajmowania się” każdym dzieckiem.

Obserwacja pozwala działać mądrze, a nie intensywnie.

Przewidywalna struktura dnia

Dzieci czują się bezpieczniej, gdy wiedzą, co nastąpi za chwilę.

Stała rutyna:

- obniża poziom pobudzenia,
- zmniejsza liczbę trudnych zachowań,
- ułatwia opiekunce pracę z całą grupą,
- pozwala dzieciom funkcjonować bardziej samodzielnie.

Przewidywalność to forma indywidualnego wsparcia, bo stabilizuje układ nerwowy każdego dziecka.

Organizacja przestrzeni, która wspiera samodzielność

Dobrze zaprojektowana przestrzeń pozwala dzieciom działać bez ciągłej pomocy dorosłego.

Pomocne są:

- niskie półki z dostępnymi materiałami,
- wyraźnie wyznaczone strefy aktywności,
- ograniczenie nadmiaru bodźców,
- miejsca do wyciszenia.

Kiedy środowisko „pracuje za dorosłego”, opiekunka może skupić się na dzieciach, które w danym momencie najbardziej potrzebują wsparcia.

Mikromomenty relacji

Indywidualne podejście nie wymaga długich rozmów ani osobnych zajęć.

Wystarczą krótkie, jakościowe momenty:

- spojrzenie w oczy,
- nazwanie emocji,
- krótki komentarz do działania dziecka,
- dotyk na ramieniu,
- wspólne 10 sekund regulacji.

To właśnie te „mikromomenty” budują poczucie bycia zauważonym.

Elastyczne dostosowanie wymagań

Indywidualizacja to także:

- różne poziomy trudności tej samej aktywności,
- różne formy komunikacji (gest, obraz, słowo),
- różne tempo wykonywania zadania,
- możliwość wyboru (np. miejsce siedzenia, kolejność działań).

Dzieci rozwijają się w różnym tempie – elastyczność dorosłego pozwala im działać w swoim rytmie.

Współpraca w zespole opiekunek

Indywidualne podejście jest możliwe tylko wtedy, gdy cały zespół:

- wymienia obserwacje,
- ustala wspólne strategie,
- dzieli się odpowiedzialnością,
- wspiera się w trudnych momentach.

Spójność dorosłych to bezpieczeństwo
dzieci.

Współpraca z rodzicami

Rodzic widzi dziecko w innym kontekście niż opiekunka.

Wymiana informacji:

- pomaga lepiej zrozumieć potrzeby dziecka,
- pozwala dostosować wsparcie,
- buduje spójność między domem a żłobkiem.

Indywidualizacja to proces, który obejmuje wszystkie środowiska dziecka.